

Sygn. akt III Cz 1878/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny

SSR del. Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.; S. A. z siedzibą w P. (...) z siedzibą w W., (...) z siedzibą w W., (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B., R. K. (Kania) i B. (...) (...) w G.

przeciwko dłużnikowi L. C.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

na skutek zażalenia wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt I Co 2186/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny

Sygn. akt III Cz 1878/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z dnia 6 lipca 2017r. zatwierdził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji sporządzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) G. M. w dniu 22 września 2016r. oraz na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. polecił Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w (...) G. M. zobowiązanie następcy prawnego wierzyciela S. A. (Spółka Akcyjna) w P. Oddział w (...) w W. do przedłożenia tytułu wykonawczego uprawniającego do egzekucji na jego rzecz, pod rygorem zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Uzasadniając orzeczenie Sąd wskazał, że postępowanie wszczęte na wniosek S. A. (Spółka Akcyjna) w P. (...) w W. nie zostało umorzone, a także, iż bez znaczenia dla planu podziału był fakt, że do postępowania nie wstąpił następca prawny wierzyciela albowiem skutkiem niezgłoszenia się następcy prawnego musiałyby być jedynie przekazywanie ewentualnie wyegzekwowanych kwot do depozytu.

Z tych względów Sąd uznał, że plan podziału jest prawidłowy gdyż komornik właściwie wskazał wierzycieli i obliczył udziały procentowe każdego z nich w ogólnej sumie wyegzekwowanych należności, której to sumy skarżący w żaden sposób nie kwestionował.

Nadto Sąd wskazał, że pobranie przez komornika kosztów egzekucyjnych ustalonych w innych sprawach pozostaje bez wpływu na prawidłowość wyliczeń przedstawionych w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji. Sąd wskazał, że sporządzając plan podziału organ egzekucyjny związany jest treścią art. 1025 k.p.c., który ustala kolejność zaspokojenia różnych rodzajów wierzytelności. Sąd wyjaśnił, że zasada pierwszeństwa wyrażona przez ustawodawcę w tym przepisie oznacza, że zaspokojenie należności należących do bliższej kategorii następuje przed należnościami umieszczonymi w dalszej kategorii, a zatem, jeżeli suma uzyskana z egzekucji nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich wierzycieli zasada ta wyłącza zaspokojenie wierzycieli, których należności znajdują się w dalszej kolejności. Sąd wskazał, że zgodnie z § 1 pkt 1 powołanego przepisu z kwoty uzyskanej z egzekucji w pierwszej kolejności zaspokajają się koszty egzekucyjne które obejmują wszelkie koszty postępowania egzekucyjnego należne zarówno organów i egzekucyjnemu, jak i podmiotom uczestniczącym w tym postępowaniu, natomiast w 9 kategorii zaspokajane są należności wierzycieli, którzy prowadzili egzekucję. Uznając zatem, że brzmienie wskazanego przepisu przewiduje, iż dotyczy on należności wierzycieli, a nie należności organu egzekucyjnego, stwierdził, że brak jest podstaw do rozszerzenia zakresu wskazanego artykułu na koszty należne organowi egzekucyjnemu.

Wobec powyższego Sąd uznał, że pobranie przez organ egzekucyjny z zajętego świadczenia należności z tytułu kosztów egzekucji było prawidłowe.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel (...) S.A. we W. zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść rozstrzygnięcia, to jest art. 1024 § 1 k.p.c., 1025 § 1 k.p.c. oraz 1023 k.p.c. wnosząc o uchylenie skarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów niniejszego postępowania według norm prawnych wynikających z obowiązujących przepisów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1023 § 2 k.p.c. organ egzekucyjny sporządza plan podziału pomiędzy wierzycieli sumy uzyskanej z egzekucji z ruchomości, wynagrodzenia za pracę lub wierzytelności i innych praw majątkowych, gdy suma uzyskana przez egzekucję z ruchomości nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich wierzycieli.

W przedmiotowym postępowaniu organ egzekucyjny egzekwował należności wierzycieli o łącznej sumie 173.421,33 zł. Uwzględniając zatem, że wyegzekwowana należność nie starczyła na zaspokojenie w całości wszystkich należności i praw tej samej kategorii, organ egzekucyjny prawidłowo ustalił udział każdego z wierzycieli zgodnie z art. 1026 § 1 k.p.c.

Prawidłowe było również uwzględnienie udziału wierzyciela w sprawie Km 1404/11. W postępowaniu tym pierwotnym wierzycielem był S. A. ((...)) w P. (...)w W.. Jak wynika z akt sprawy, wierzyciel ten został wykreślony z rejestru przedsiębiorców KRS a powodem tego było zaistnienie zdarzenia przewidzianego w art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. Z charakteru prawnego zaistniałego przekształcenia wynika, że w prawa przysługujące pierwotnemu wierzycielowi wstąpił (...) jako spółka przejmująca wobec pierwotnego wierzyciela, tj. spółki przejmowanej. Słuszne zatem było rozstrzygnięcie podjęte w trybie art. 759 § 2 k.p.c. zobowiązujące następcę prawnego do przedłożenia tytułu egzekucyjnego uprawniającego do egzekucji na jego rzecz albowiem nie nastąpiło bezsukcesyjne ustanie podmiotowości pierwotnego wierzyciela. Również za uzasadnione należało uznać stwierdzenie przez Sąd I instancji, że skutkiem niezgłoszenia się następcy prawnego do postępowania egzekucyjnego mogło być jedynie kwot mu należnych na rachunku depozytowym Ministra Finansów co ma swoją podstawę w art. 1032 k.p.c. w związku z art. 1034 k.p.c. jak również art. 808 k.p.c.

Nie było również wadliwości w zastosowaniu zasady pierwszeństwa co kosztów egzekucyjnych. Wskazać bowiem należy, że sprawy te, w szczególności Km 1404/11 jak również Km 2313/12 zostały połączone do wspólnego rozpoznania ze sprawą Km 1467/10. Również wskazane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)G. M. w piśmie z dnia 18 października 2016r. sprawy Km 1508/14, Km 2689/12 i Km 3130/12 zostały połączone do wspólnego rozpoznania ze sprawą Km 1467/10. Uznać zatem należało, wobec konieczności zastosowania przez Komornika art. 219 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i § 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca

1968r. w sprawie czynności komorników, ze wszystkich tych postępowań prowadzona była jedna sprawa egzekucyjna. Stwierdzenie to przenosi się zatem na stwierdzenie, że koszty te nie zostały ustalone w innym postępowaniu, zatem nie było podstaw do odmowy przyznania im pierwszeństwa przed należnościami wierzycieli. (porównaj: tezy zawarte w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2018r., III CZP 98/17).

Z powołanych powyżej względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji, po myśli art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Wiśniewska - Drobny